

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἑτησία Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἑτησία » 14.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἑτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει
 τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
 κατ' ἀποκοπὴν.

Ἐν βλέμμα ἐπὶ τὰ ἡμέτερα. Α΄.

Ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασίς μας πάντελῶς ἐξη-
 χρειώθη. Ὀμιλοῦμεν περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἡμετέρου
 Δήμου, περὶ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ καὶ τῆς ἐν τῷ
 τόπῳ ἀπαντωμένης ἀναληθίας ἐπὶ πάντων ἐν γέ-
 νει, ὅσα ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς δημοτικῆς τοῦ τόπου
 ἀρχῆς. Σπατάλη ἀδικαιολόγητος ἐπικρατεῖ παν-
 ταχοῦ, αἱ δημοτικαὶ πρόσδοδοι σπουδαίως ἐλαττω-
 θήσονται δὲν συνεπήγαγον τὴν τῶν δαπανῶν ἐλάττω-
 σιν καὶ τὸν περιορισμὸν αὐτῶν ἐντὸς τῶν ὁρίων
 τῆς αὐστηρᾶς οἰκονομίας. Ὅπου ἀν' στρέψη τις
 καὶ ἐξετάσῃ ἐπισταμένως, πανταχοῦ ἀπαντᾷ δημι-
 ουργίας θέσεων πρὸς ἐξοικονόμησιν προσώπων.
 Ἐκτὸς τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς διοι-
 κήσεως τῶν φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων, ἐν οἷς
 ἡ κατάχρησις δὲν εἰσέδου ἔτι, μολονότι ἐνιαχοῦ
 καὶ ἐν τούτοις ἀπαντᾷται ἄσκοπος πολυτέλεια, πᾶ-
 σα ἢ ἄλλη διοίκησις δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἀθέμιτος,
 εἴα μὴ εἰπῶμεν φαύλη. Ἡ Ἀστυνομία, τὸ ἀσφα-
 λίστερον καταφύγιον τῶν ὀκνηρῶν καὶ τῶν φυγο-
 πόνων, λέγεται μὲν ὅτι ἔχει πρὸς ἐκτελέσειν τῆς
 Ἀστυνομικῆς διοικήσεως 60 κλητῆρας, πράγματι
 δὲ μόνον 48 τοιοῦτοι ὑπηρετοῦσιν ὡς ἀστυνομικοὶ
 κλητῆρες, οἱ δὲ λοιποὶ 12 ἀνάγονται εἰς κληφῆ-
 νας, ἀσυνειδήτως ἐκμυζῶντας τὸ δημοτικὸν χρή-
 μα. Τίς δὲν φρίττει μανθάνων ὅτι μεγάλοςχημος
 δημοσιογράφος μισθοδοτεῖται ὡς ἀστυνομικὸς κλη-
 τῆρ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ κ. Δημάρχου; Καὶ ἐν τού-
 τοις ἕκαστος δύναται νὰ φωνάξῃ κατὰ τοῦ Ἀστυ-
 νόμου Ἐρμούπολεως, διότι συμβαίνουνσι κλοπαὶ καὶ
 ῥήξεις οἰκημάτων, ὧν οἱ κάτοικοι διαμένουσιν εἰς
 ἐξοχάς. Ἐὰν ὁμως συλλογισθῇ ὅτι ἐκ τῶν ἐν ἐ-
 νεργείᾳ 48 κλητῆρων μόνον εἰς 24 εἶναι ἀνατεθει-
 μένη ἢ φρούρησις ὅλης τῆς πόλεως, διότι οἱ ἡμί-
 σαις τούτων πρέπει νὰ ἀναπαύωνται ὅταν οἱ ἕτεροι
 ἡμίσεις περιπαλῶσιν, ἀμέσως θέλει πεισθῇ ὅτι διὰ
 τῶν ὀλίγων τούτων προσώπων δὲν δύναται νὰ
 φρουρηθῇ πόλις ὀλόκληρος. Τοῦτο λοιπὸν εἶναι
 καὶ λέγεται ἀθλιότης καὶ ἐλεεινότης, ὅταν ἡ Ἀ-

στυνομία εἶναι ἔρημος ἐπαρκῶς δυνάμεως, ἢ εὐπο-
 ροῦσα τοιαύτης, διατίθῃσι τὸ πέμπτον αὐτῶν εἰς
 πρόσωπα τραμπούκων. Ἐὰν δὲ τις μάθῃ ὅτι καὶ
 τῶν κλητῆρων τούτων τινὲς δὲν λαμβάνουσι πλή-
 ρη τὸν μισθόν των, ἀλλὰ μόνον τὸ ἥμισυ, καθόσον
 τὸ ἄλλο ἥμισυ διατίθεται πάλιν ὑπὲρ τραμπούκων,
 κατανοεῖ ὅτι, τοῦ ἐγγωρίου τύπου πύσαντος νὰ ἐ-
 ξερευθῇ τὰ ἐπιτόπια, ἢ Δημοτικὴ ἀρχή, ἀνεξέλεγ-
 κτον ἔχουσα τὴν διὰ τῆς δημοσιότητος συζήτησιν
 τῆς διοικήσεώς της, ἀφήκε τὰ πάντα εἰς ἀξιοθρή-
 νητον ἔκκυσιν, καὶ κατεφρόνησε τῆς κοινῆς γνώ-
 μη. τοσούτου, ὡσεὶ αὕτη ἦτο γνώμη Ἀδδρητικῆς
 τινος κοινωνίας.

Ἐνταῦθα ἤθελεν ἴτως τις ἀντεῖπῃ ὅτι ἀπατώμε-
 θα, διότι ὅσον ἀφορᾷ τὰ Ἀστυνομικὰ, ἐνῶ ὁ κ. Δή-
 μαρχος ἀνεῦρεν ἕνα νέον Φουτέ, ἑτεροδημότην μὲν
 ἀλλὰ δυνάμενον μόνον νὰ προλάβῃ πάσας τὰς ἀ-
 ταξίας, ταραχὰς καὶ ἀρπαγὰς τῆς πόλεως, ἡμεῖς
 διαμαρτυροῦμεθα καὶ ἀποδοκιμάζομεν τὸ διάβημα
 αὐτοῦ τοῦτο. Ἡμεῖς δὲ εἰς ταῦτα ἀποκρινόμεθα, ὅ-
 τι οὐχὶ ἕνα ἀλλ' ἑκατὸν Φουτέ ἐὰν ὁ κ. Δήμαρχος
 καταστήσῃ φρουροὺς τῆς πόλεως, αἰωνίως αὕτη θὰ
 ἀπειλήται ἀπὸ διαρπαγὰς καὶ πᾶσαν ἄλλαν κα-
 κίαν, ἐν ὅσῳ ὁ ἀστυνόμος δὲν μείνῃ ἐλεύθερος καὶ
 ἀνεξάρτητος εἰς τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων
 του, ἀλλ' ἐξαναγκάζεται ὑπὸ παντὸς Δημορχικοῦ
 νὰ δέχεται ὡς ἀστυνομικὸν ὄργανον τὸν παρ' αὐ-
 τοῦ προστατευόμενον, τὸ δὲ χεῖριστον καὶ μισθοδο-
 τῆ αὐτὸν χωρὶς νὰ ἐργάζεται, διότι ἐτυχε νὰ ἦναι
 τῆς κομπάρας τοῦ κομπάρου τριτετάδε. ἴρος κομπάρου.

Ἡθελήσαμεν νὰ γράψωμεν περὶ τῆς ἐν γένει χα-
 λαρᾶς διοικήσεως τοῦ δήμου, περὶ τῆς ἀδίκου σπα-
 τήλης τοῦ δημοτικοῦ πλοῦτου, καὶ νὰ ἐξυπνίσωμεν
 τοὺς ἀρμοδίους περὶ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόν-
 των των, εἰδότες ὅτι ἀν' ἐξωτερικαὶ περιπέτεια καὶ
 σοβαρὰ γεγονότα πρὸς τὰ μεγάλα ἐξιστῶσι καὶ
 προσηλοῦσι τὴν προσοχὴν ἡμῶν, δὲν δυνάμεθα τῆ
 κοινῇ γνώμῃ ὑπηρετοῦντες, ἢ νὰ στρέψωμεν τὴν
 προσοχὴν ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἡμέτερα, φόβῳ μὴ
 σπεύδοντες νὰ συναγορήσωμεν ὅπου δὲν ὑφίσταται

ανάγκη, καταλείψωμεν ὑμᾶς αὐτοὺς εἰς τὴν διάκρισιν τῶν φαύλων καὶ τῶν νυκτοκλεπτῶν.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐν τοσοῦτῳ ἐπιφυλασσόμεθα ὁμῶς κατὰ σειρὰν νὰ συζητήσωμεν καὶ περὶ ὧν ἀκόμη ἐν ἀθλία διάκεινται καταστάσει, καὶ ἰδίως περὶ τῆς διοικήσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καθιδρυμάτων, ὧν τινα κτείστησαν τσιφλικία τῶν διοικούντων αὐτὰ ἐκκλησιαστικῶν συμβούλων, τὰ ὅποια καταφρονοῦσιν οὐ μόνον τὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς ἐπισήμους τοῦ Δημάρχου Ἐρμουπόλεως διαταγὰς, ὅπερ εἶναι σημεῖον τῆς ἐσχάτης ἐξαχρειώσεως τῶν καταφρονούντων τοῦ Δημάρχου, καὶ τοῦ ὑπάτου ἐξουτελισμοῦ ὃν ἀνευρηθιάστως ὑφίσταται εἰς δήμαρχος, τοῦ ὁποίου τὴν ἐπίσημον διαταγὴν ὡς χάρτην ἄγραφον θεωροῦσιν οἱ τοιοῦτοι τῶν Ἐκκλησιῶν ἐπίτροποι.

Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις « Πανόπης ».

ΤΗΝΟΣ τῆ 18 Ἰουλίου 1878.

Σὰς πληροφορῶς ὅτι πρὸ τινων ἡμερῶν ἡ ἐν Ἀθήναις κυρία Σμαράγδα Παλαιολόγου τὸ γένος Γεωργιάδη ἐδώρυσεν εἰς τὴν Γυν. Μοῆν δραχ. 2,000 διατιμῆσεως ἐκ τῶν ὁποίων 1,200 διενεμήθησαν εἰς τὰς Μοναχὰς, 300 ἐτέθησαν ἐν τῷ κιβωτίῳ, καὶ 500 ὠρίσθησαν διὰ τὴν ἐπιχρῶσιν τοῦ Βικονοστασίου τῆς Ἐκκλησίας· ἡ αὐτὴ ἐδώρυσεν εἰς τὸν ναὸν τῆς Βλαγγελιστρίας δραχ. 3,000, καὶ δισχιλίαις εἰς τὸν ἐν τῇ πόλει τῆς Τήνου ναὸν τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου πρὸς καλωπισμὸν αὐτοῦ· ἀξιέπαινος ἡ πράξις αὕτη τῆς κ. Σμαράγδας Παλαιολόγου.

Μάθετε ὅτι τὰ λαθρεμπόρια δὲν περιεστάλθησαν εἰς Τήνον καὶ τοὶ τῆς τελωνίδος περιπολοῦντες τὴν νῆσον μας ἀπὸ καιρῶν εἰς καιρῶν. Τὸ πλοῖον τοῦ Κ. Σ. πρὸ τινων ἡμερῶν κατώρθωσε ν' ἀποβιβάσῃ λαθραίως εἰς θεσίον Φανερωμένη τῆς Τήνου τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ φορτίου του, προωρισμένον διὰ τὸ ἐξωτερικόν, συγκείμενον ἀπὸ καφρέδες, ζαχαρεῖς καὶ πετρέλαια. Τὸ περιεργὸν δὲ πάντων εἶναι ὅτι μετεφέρθησαν ἐκεῖθεν εἰς Στενὴν καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ ὑπογίῳ τοῦ Δ. Μ. Π. τῆς ἐταιρίας ταύτης πρωτεύον μέλος εἶναι ὁ κ. Σ. Ν. Ἡ κοινὴ γνώμη ἐδῶ ἰσχυρίζεται ὅτι ἐδωροδοκῆθησαν ἡ τελωνίς, ὁ Ἐλεγκτὴς καὶ ὁ Ἐνωματάρχης· οἱ δὲ ἔμποροι ἐξάνεστησαν κατὰ τῶν διαπραξάντων τὰ λαθρεμπόρια, διότι πωλοῦσιν εἰς εὐθνοτέραν τιμὴν τὰ ἀποικιακά. Ἐκ Στενῆς δὲ μοὶ γράφουν ὅτι ὁ Δ. Μ. εἶναι συνεταῖρος τοῦ ἐκείσε πρὸ ὀλίγου ἀποκατασταθέντος Ν. Γ.

Σημ. Σ. Π. Ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος ἀναγινώσκων ταῦτα ἄς ἀναμνησθῆ ὅτι τῷ ἐγγράψαμεν ὅτι ἀπέλυσε ἐκεῖθεν τὸν ἀιθῆθως ἐντιμὸν καὶ δραστήριον τελώνην κ. Φαρμακίόπουλον. Τάχα διὰ ποίαν ἄλλην αἰτίαν ἐζητήθη ἡ παῦσις αὐτοῦ παρὰ διότι δὲν ἐνέδιδεν εἰς τὰς ἀξιώσεις τοῦ λαθρεμπόρου Σ. Ν. ἀλλ' ἀπεικώλυεν αὐτὸν τῶν λαθρεμπορίων; Ἐπειδὴ ὁμῶς ἡ πικρὸσα Κυβέρνησις οἶδε νὰ θεραπεύῃ τὰς ταπεινὰς ἐπαρχιακὰς ἀξιώσεις, καὶ τὰς ἐπὶ βλάβῃ τοῦ δημοσίου λαθρεμπορίας, ἀπελαύνουσα τοὺς ἐγκρατεῖς καὶ τιμίους οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους ἐκ τῶν θέσεών των, γινώσκωμεν καλῶς ὅτι ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος προέβη εἰς τὴν παῦσιν τοῦ Φαρμακοπούλου οὐχὶ οἰκοθεν, ἀλλ' ὑπέκρινε εἰς τὰς ἀξιώσεις τοῦ προστάτου τοῦ τραμπουκισμοῦ καὶ τῶν καταχρήσεων συναδέλφου του, διότι μόνον ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τούτου ὑποστηρίζονται οἱ Στεριόπουλοι καὶ οἱ τούτοις παραπλήσιοι.

Ἔργασίαι Γ. Βιτάλη.

Ὁ καλλιτέχνης οὗτος, τὰ ἔργα τοῦ ὁποίου τιστὰς ἐκόσμησαν τις ἐν τῇ πρωτεύουσῃ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκθέσει, ἐξελέξατο τὴν πόλιν ἡμῶν ὡς ἀμυδιωτέραν νὰ ἐκτιμῆσῃ τὰ ἔργα τῆς καλλιτεχνίας αὐτοῦ. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι δὲν ἔτυχε ἐν τῷ τόπῳ οὗτος ἠλπίζε προστάσιαι, τὸ μὲν διότι δὲν ἀνθεῖ οὗτος ὅπως πρότερον, τὴ δὲ καὶ διότι ὀλίγοι ἐν ἡμῖν δύνανται νὰ ἐκτιμῶσι τὰ ἔργα αὐτοῦ προσεκόντως. Ἐν τούτοις τὸ νεκροταφεῖον τῆς πόλεώς μας, ἐν ᾧ τὰ ἔργα αὐτοῦ μαρτυροῦσιν ὅτι ἡ καλλιτεχνία ἐν Ἑλλάδι ἤρξατο ἀνερχομένη τὸ θεῖον ὕψος τῶν προγόνων ἡμῶν, περικλείει ἡδὴ ἰκανὰ μαυσωλεῖα, ἀπαμειβίλλου λαμπρότητος. Ἦδη ἀσχολεῖται εἰς τὴν πλαστικὴν καὶ σχεδὸν ἐπεραιώσεν εἰς μικρὸν μέγεθος τὸ πρόπλασμα τοῦ ἀθανάτου φιλέλληνοσ Βύρωνος, ὅπερ ὁ πρόεδρος τοῦ ἐν Ἀθήναις ὁμωνύμου συλλόγου ποσῦντο εἰς διαγωνισμὸν τοῖς Ἑλλήσι καλλιτέχνασι. Τὸ παράστημα τοῦ γερου τοῦ τῆς Ἀλβιδωνος τέκνου, τὰ περὶ τὸν ἀνδριάντα σύμβολα, ὅπως συνέλαβεν αὐτὰ ἡ φαντασία τοῦ κ. Βιτάλη, ἐκπλήττουσιν, ἀρκεῖ νὰ φαντασθῆ τις τὸν μικρὸν ἀνδριάντα εἰς φυσικὸν μεταποιούμενον μέγεθος. Πρόκειται τὸ ἔργον τοῦτο νὰ διαγωνισθῆ πρὸς ὅμοια ἄλλων καλλιτεχνῶν ἐν Ἀθήναις, ἡ δὲ ἐπὶ τῆς ἀναγέρσεως τοῦ μνημείου τοῦ λόρδου Βύρωνος ἐπιτροπὴ θὰ ἀπορρανθῆ ποῖον ἐκ τούτων κρίνεται ἄξιον προτιμῆσεως. Οἱ Ἕλληνες φιλότιμοι καὶ εὐγνώμονες ὑπὲρ πάντας τοὺς λαοὺς τῆς ὑψηλίου, ἐνῶ ὑπὸ τῶν τέκνων τῆς Ἀλβιδωνος παραγκωνίζονται καὶ καταδικάζονται αἰωνίως εἰς ἀσημότητα καὶ ἀφάειαν, δὲν λείπουσιν ἐν τούτοις νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν πρὸς τοὺς φιλέλληνας ἐκείνους, οἵτινες καὶ τὴν ζωὴν καὶ τὴν περιουσίαν αὐτῶν ἐκθύμως προσήνεγκον εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἀνάξια πασχούσης πατρίδος των. Ἀι μάθωσιν ὁ Βικονοσφύλδ καὶ ὁ Σωλισθωρδ, ὅτι τὴν ἐσχάτην ἀδικίαν διεπράξαντο πρὸ μικροῦ κατὰ τῆς πτωχῆς Ἑλλάδος καὶ σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καταδικάσαντες εἰς αἰσχρὴν δουλείαν λαοῦ, ὧν τὸ αἷμα δὲν ἔπαυσε νὰ ποτίῃ τὴν δούλην αὐτῶν πατρίδα διηνεκῶς. Ἀλλ' ὁ Ἑλληνισμὸς, εὐγνώμων πάντοτε πρὸς ἅπαντας τοὺς εὐεργέτας αὐτοῦ, δὲν λησμονεῖ ὅτι ὀρεῖται νὰ ἀποδῇ ἀθανάτους τιμὰς εἰς τοὺς προστάτας καὶ εὐεργέτας αὐτοῦ, ὧν εἰς ὑπῆρξεν ὁ ἥδη τιμῶν ἐξαιρετικῶν παρ' Ἑλλήσιν ἀπολαύων φιλέλληνα Βύρων. Ὅποια ἄς γε τιμαὶ ἐπεφυλάσσοντο τοῖς Ἀγγλοῖς ἀντιπροσώποις ἐάν ἐπέστερον τοῦς αἱματηροῦς ἀγῶνας καὶ τὰ δίκαια τοῦ καταδικωμένου Ἑλληνισμοῦ; Ἀλλὰ τῆς δάφνης ταύτης ἄξιοι εἶναι νῦν οἱ φιλέλληνας τῆς Γαλλίας υἱοὶ καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ λοιποὶ ἀντιπρόσωποι τῶν φίλων δυνάμεων, οἱ μὴ ἐπιτρέψαντες νὰ ἀποχωρήσῃ τὸν συνεδρίου ἡ Ἑλλάς ὅπως κατησχυμμένη, πάση ἐλπίδος ἔρημος καὶ μόνον τὸ μάθε νὰ περιμένῃ ἀποκομίζουσα ὡς παρηγορίαν τοῖς τε ἐλευθεροῖς καὶ δούλοις αὐτῆς τέκνοις. Ἀλλ' ἄς μὴ ἀπελιζώμεθα ἐν ὀσῶ τὸσαι φωναὶ συμπαθεῖς ἐξ ὅλης τῆς Δύσεως ἐκρήγνυται ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλλήνων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

— Νυκτοκλέπται ἐπιτήδειοι, διὰ θαλάσσης προσορμηθέντες εἰς τὴν παρὰ τὸ ἀνατολικὸν παράλιον τῆς πόλεως μας οἰκίαν τοῦ κ. Ζεῆν, ἀνερχήθησαν ἐπὶ τοῦ ἐξώστου καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, εἰς ἐξοχὴν οἰκογενειακῶς διαμένοντος, καὶ ἤρπασαν χρήματα καὶ ὅτι ἄλλο πολύτιμον εἶδος, πολλὴν προξενήσαντες ἐν τῷ οἴκῳ ζῆμιάν. Κατανοθόντες δὲ ὑπὸ τοῦ περιπαλοῦντος κλητῆρος ἀπέδρασαν διὰ τῆς θαλάσσης, ὅτε ἡ ἀστυνομικὴ προσῆλθεν εἰς σύλληψιν αὐτῶν.

Οἱ συμπολίται ἡμῶν μανθάνοντες ἤδη ὅτι ἡ ἀστυνομία στερεῖται ἐπαρκούς φρουρᾶς, διότι ἐξεπίτηδες καὶ τοῦτο ἐγένετο, ἅμα δὲ ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἀνδρῶν τούτων, προστατευόμενοι παρὰ τῶν δημαρχικῶν, ὀλίγον φροντίζουν περὶ τῆς ὑπολήψεως τοῦ προϊσταμένου καὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τῶν, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀζώσωσι ἕκαστος ἴδιον ἀνθρώπον εἰς φρουρᾶσιν τῶν οἰκιῶν τῶν, διότι τοῖς ἐπαναλαμβανόμενοι, ὅτι 24 κλητῆρες, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φρουρήσωσι τὴν πόλιν, ἐκτός ἐάν ἡ διοικητικὴ ἀρχή, ἣτις ἔχει καθήκον ἀμεσον πρὸς τοῦτο, ἐπιμείνη νὰ ἀπελαθῶσι μὲν οἱ 12 τραμποῦκοι ἐν οἷς καὶ ὁ διάσημος δημοσιογράφος, προσληφθῶσι δὲ ἀντ' αὐτῶν 12 ἄνδρες, ὡς κλητῆρες ὑπηρετούντες.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῶν παιδῶν τοῦ Δημοτικοῦ Ὀρφανοτροφείου. Ἡ εἰς τὰ γράμματα ἐπίδοσις τοῦ καθιδρύματος τούτου ἐφάνη μετρία, οὐχὶ διὰ τὴν ἀνικανότητα τῶν ἐν αὐτῷ διδασκόντων πρὸ τριῶν μηνῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀνάμιξιν τῶν Δημαρχικῶν καὶ εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ιδρύματος τούτου, ἀνίκανον διδάσκαλον πρὸ πολλοῦ ἐν αὐτῷ συντηρούντων, ἐναντίον τῆς διαμικτηρήσεως τοῦ ἀδελφάτου. Ὡς πρὸς δὲ τὰς ἐν αὐτῇ ἐνασκουμένας δύο τέχνας, τὴν βραπτικὴν καὶ τὴν σκυτοτομίαν, οὐδεμίαν ἢ ἀνεπαίσθητος ὑπῆρξεν ἡ πρόοδος, διότι οὐδεμίαν τὸ ἀδελφάτον τοῦτο ἔχει παρὰ τοῦ Δήμου ὑποστήριξιν πρὸς ἐρψύχωσιν τῶν τεχνῶν. Γλίσχα μέσα διατιθέμενα ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου, γλίσχα φρασιῶν τῶ λόγῳ θὰ παραγάγωσι καρπούς. Οἱ ὄρφανοὶ ἄρα οὐδὲν μανθάνουσιν ἐν τῷ ιδρύματι τούτῳ ἄλλο παρὰ ὀλίγα γράμματα. Αἱ δὲ τέχναι ἀπαιτούσαι προκαταρκτικὸν τι κεφάλαιον καὶ διδασκάλου, διακεκριμένους, καλῶς μὲν μισθοδοτούμενους, διὰ λογαριασμὸν δὲ τοῦ καταστήματος διατεθέντας, τὸ ἐκλεκτὸν πρῶτον τῶν ἐργῶν τῶν, εἶναι παρημελημένοι, ἐφ' ᾧ καὶ οἱ παῖδες μόλις εἰσερχόμενοι εἰς τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν καὶ τὰ δημοτικὰ ἀπομανθάνοντες γράμματα, αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκη τῆς εἰς ἔργον τι ἐπίδοσεως αὐτῶν, καὶ ἐπειδὴ τοιοῦτον δὲν ἐνασκειῖται ἐν τῷ καθιδρύματι ὅπως πρέπει νὰ ἐνασκηῖται, ἦτοι νὰ καθιστᾶ τὸν μαθητευόμενον καλὸν ἐργάτην, διὰ τοῦτο καὶ ἀναγκάζονται νὰ ἐξέρχωνται ἀτεχνοὶ καὶ κακοδαίμονες εἰς τὴν κοινωνίαν. Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πολλὰ καὶ ὀρθὰ ἐρεθίσαν ἐκ μέρους τοῦ κ. Νομάρχου, ἐπιδέονται δὲ μως τῆς προνοίας τοῦ Δήμου ὅπως πραγματοποιηθῶσιν, ἄλλως τε δὲ καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἐντιμα μελῆ τοῦ ἀδελφάτου καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας, οὐδεὶς δύναται νὰ ψέξη αὐτὰ, ἐκπληροῦντα τὸ καθήκον τῶν θρησκευτικῶς, διὰ τὸ ὅποιον καὶ συγχαιρομεν αὐτοῖς.

— Ἐβελθυμῶμεν νὰ ἔλθωμεν εἰς μίαν σαφεστέρην ἐξήγησιν, περὶ τῶν ἀφορώντων τῶν Δήμαρχον Μυκόνου καὶ τὴν παράλειψιν τῶν καθηκόντων του μετὰ τῆς συναδέλφου α' Ἑρμοῦ. Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ νοήσωμεν οὐδὲν ἐπὶ τῆς ἀσυναρτήτου καὶ συγκεχυμένης ἀπαντήσεώς του, εἰμὴ μόνον ὅτι ἄγριον πάθος κινεῖ τὸν κάλαμον τοῦ συντάκτου τῆς ἐφημερίδος ταύτης κατὰ τοῦ δημάρχου τούτου, νομίζοντος ὅτι διὰ τῶν ὕβρεων προσφέρει σπουδαίαν ἐκδούλευσιν τοῖς ἀντιπολιτευομένοις ἐν Μυκόνῳ τὸν Δήμαρχον Καμπάνην, διὰ ταῦτα ἐπέχομεν πάσης συζητήσεως, διότι ἡ ὑφισταμένη κταντᾷ ἔωλος κοπραλογία. Κόπρων δὲ χοιρείων μεστή ἦν ἀπ' αἰώνων ἡ Μύκονος καὶ τοιαύτη ἔσται μέχρι συντελείας αἰώνων, διότι πλείονες χοῖροι ἢ ἄθροισμοὶ κατοικοῦσι ἐν τῇ νήσῳ, διὰ τοῦτο καὶ παραιτούμεθα πάσης περαιτέρω συζητήσεως, ἀφήνοντες τοὺς Μυκόνιους, ὅταν ἐπιστῇ ἡ ὥρα τῶν δημαρχειῶν, νὰ ἐλέγξωσιν ἐκεῖνον ὅστις ὑπόσχεται αὐτοῖς τὴν ἀπίλασιν τῶν χοίρων ἐκ τῆς πόλεώς τῶν,

ὅπερ ἐάν τολμήσῃ νὰ ἀναγράψῃ εἰς τὸ πρόγραμμά του, ὅτι δηλ. θὰ καθάρσῃ τὴν πόλιν τῶν τῶν χοίρων, ἃ ἦναι βέλαιος ὅτι μὴδὲ τῶν οἰκειστάτων αὐτῷ τὴν ψῆφον θὰ ἔχῃ λευκὴν ὑπὲρ ἐκτου. Ἄς εὔρεθῇ λοιπὸν ἄλλο εὐρημότερον καὶ ἀξιοπροπέστερον στάδιον, ἐφ' οὗ ἴσταμένη ἡ συνὰ βέλαιος νὰ δύναται νὰ προσβάλῃ τὸν Δήμαρχον Καμπάνην, διότι τὸ στάδιον ὅπερ ἤδη ἐξελεξάτο εἶναι ὀλισθηρὸν, βυρσοφόδες καὶ πλήρες πάσης ἀκαθαρσίας, ἡμεῖς δὲ ἐν τοιαύτῃ σταδιοδρομίᾳ ἀπὸζηόμεθα νὰ παρασταθῶμεν.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐν ἄνω Σύρον Δημοτικοῦ Σχολείου τῶν ἀρρένων ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου. Ἡ πρόοδος τῶν μαθητῶν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐδικαίωσε, καθ' ἃ ἠκούσαμεν, (μηδυνήντες ἕνεκα ἀνυπερβλήτων κωλυμάτων νὰ παρερθεθῶμεν) τὰς προσδοκίας πάντων, πολὺ δὲ ἔπαινος ὀφείλεται τῷ ἀρχαίῳ καὶ φιλοπόνοῳ διευθυντῇ τοῦ σχολείου κ. Φ. Τραυτίνῳ καὶ τῷ καλοκαγάρῳ αὐτοῦ υἱῷ κ. Εὐτυχίῳ, ὅστις δωρεὰν καὶ ἐφέτος ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς τὴν καλλιγραφίαν καὶ τινὰ ἄλλα μαθήματα.

— Ὁ διευθυντὴς τοῦ α' Ἑρμοῦ, κατεφέρτε ἀνεκῶς κατὰ τοῦ ἀστυνομίου κ. Λέστου, εἰς βαθμὸν τάσης καταδωξέως, ὥστε διὰ τὰς κατ' αὐτοῦ ὕβρεις τοῦ ἐφυλακίσθη. — Μετὰ τινὰ καιρὸν ἀπέβη ὁ πρῶτος ἐγκωμιστὴς του, καὶ ὅλοι ἐσκανδαλίσθησαν καὶ ἠρώτων ἀλλήλους διὰ τί. Κατόπιν παρατηρήσας ὅτι ὁ ἀστυνόμος αὗτος ἤρξαντο νὰ κατακυλᾷ καὶ νὰ ὑποπίπτῃ εἰς τὴν δυσμένειαν τοῦ δημάρχου Βαφιαδάκη, καθὸ πενθερὸς τοῦ κ. Α. Μαρνάνη, εὐθύς λοιπὸν καὶ οὗτος ἤρξατο νὰ τὸν ποδοπατῇ καὶ τὸν ὤβη εἰς τὸ κατακύλισμα. — Ὁ κόσμος πάλιν ἐρωτᾷ διὰ τί; Καὶ ὡς εἶναι δυνατόν νὰ ἦναι τις τόσο ἀγάριστος; Ἄλλ' οἱ θρασύτεροι ἀποκρίνονται, ὅτι τοιοῦτος εἶναι ὁ κόσμος σήμερον. Ὁ ὄρις δάνειε ἀείποτε τὸν εὐσεγέτην. Ἡ κοινωνία ἡμῶν ἄρα ὑποθάλλει τοὺς ὕβρεις; Μάλιστα ἀποκρινόμεθα καὶ διὰ τοῦτο πάγει κατὰ διαβόλου.

— Ἐρχνίζομεθα ἐκ τοῦ α' Λαοῦ τὰ ἐξῆς:

Ἡ εἰδησις, ὅτι ὁ ἐκπροσωπῶν τὴν κυβερνήσιν μας κ. Θ. Δηλιγιάννης περιεφρονήθη ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ γενόμενος δεκτός παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τῆς βασιλείας, ἐπιβεβαιουταί πανταχόθεν ὁ δὲ λόγος τῆς περιφρονήσεως ταύτης εἶναι ὅτι ἐνῶ εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην ὑπεδείχθη ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν ὑπουργῶν ἐν Βερολίῳ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπέκτασιν τῶν συνόρων, μετὰ δικαίωματος προστασίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων τῶν λοιπῶν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν μερῶν, κατὰ τοῦ Σλαβισμού, ὁ κ. Δηλιγιάννης, ἐπόμενος φαίνεται ταῖς ὀδηγίαις τῆς κυβερνήσεώς μας, ἐζήτησεν ἀπολύτως τὴν προστασίαν τῶν ἐπαρχικῶν Ἠπείρου, Θεσσαλίας καὶ Κρήτης, τοῦθ' ὅπερ ἐθεωρήθη ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν ὑπουργῶν ὡς εἰσήγησις ῥωσικῆ, καὶ ἐντεῦθεν ἡ πικρὰ κατὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ βουλῇ τῶν λόρδων ἐξήγησις τοῦ Βήκονσφιλ' αὐτὰ εἶναι τὰ ἄλλα τοῦ ὑπουργείου Κομμουνιστοῦ.

Ἰδοὺ δὲ καὶ τὶ ἡμῖν γράφουσιν ἐκ Λονδίνου, ἀπὸ 13/25 Ἰουλίου.

α . . . Δὲν ἀρκεῖ, ὅτι κατεφρονήθημεν ἐν Βερολίῳ, καὶ παρηγωνισθημεν ἕνεκα τῆς διαγωγῆς τῶν κυβερνητῶν μας ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα τῆς αὐτῆς ἠξιώθημεν τιμῆς χάρις εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὅστις, ἀγνοῦν τοῦς τύπους καὶ τὰ ἄλλα ἀπαιτούμενα ἔθιμα εἰς τὴν θέσιν του, ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ προσβληθῇ ἡ ὑπόληψις τῆς Ἑλλάδος. Ἐκταῦθα οὐ μόνον ὁ Βήκονσφιλ δὲν τὸν ἐδέχθη ζητήσαντα νὰ τὸν ἐπισκερθῇ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἕλληνας ἀπέφυγον τὴν μετ' αὐτοῦ συνάφειαν' μόνον ἐξ ἧτις τῷ προσέφερον γεῖμα, πάντες δὲ οἱ λοιποὶ ἄξιον λόγου Ἕλληνας δὲν εὐφρεστήθησαν οὐ

δὲ νὰ τὸν ἐπισκερθῶσι πλὴν τοῦ κ. Σπάρταλη, εἰς τὸν ὁ-
 παῖον ὄρω; ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀπηξίωσε νὰ ἀνταποδώσῃ τὴν
 ἐπίσκεψιν φαίνεται, διότι ἔκρινεν, ὅτι δὲν ἤρμοζε εἰς τὴν θέ-
 σιν του. Ἀληθῶς εἶναι λυπηρὰ ταῦτά διὰ τὴν Ἑλλάδα,
 ἀλλ' ἂν θύονται οἱ εἰς τοιαύτην θέσιν κατατῆσαντες αὐτὴν
 πολιτικοὶ τῆς, οἵτινες οὐδέποτε ἐσκέφθησαν ἄλλο, πλὴν τῶν
 φιλετάτων αὐτοῖς κομματικῶν !

— Μὴς τὴν ἐν Βιέννῃ «Πολιτικὴν Ἀνταπόκρισιν» γρά-
 ρουσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, περὶ τοῦ συγκροτηθέντος
 συμβουλίου, τοῦ κληθέντος νὰ γνωματεύσῃ περὶ τῆς προ-
 κλήσεως τοῦ συνεδρίου πρὸς διευθετήσιν τῶν ἑλληνικῶν ὀ-
 ρίων, καὶ τὰ ἐξῆς :

«Ὁ Ῥεῦθρ πάσας, ὑπουργὸς τοῦ πυροβολικοῦ, ἐμίλησεν
 ἐνθερμότερον πάντων τῶν λοιπῶν ὑπὲρ τῶν πρὸς τὴν Ἑλλά-
 δα παραχωρήσεων· οὗτος εἶναι μάλιστα κεκρυμμένος ὀπα-
 δὸς τῆς συνομολογήσεως συνθήκης μεταξὺ Τουρκίας καὶ
 Ἑλλάδος.»

— Κατὰ τὴν «Tagblatt» ἡ Γαλλία ἐπέστειλεν εἰς τὴν
 Πύλιν διακοίνωσιν περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος, ἔχουσαν
 σχεδὸν ἀπειλητικὸν χαρακτῆρα. Ἡ Γαλλία ἀναφέρεται εἰς
 τὰς ἐν τῇ συνόδῳ γενομένας ὑποσχέσεις, κηρύττει δὲ ὅτι
 προσδοκᾷ παρὰ τῆς Τουρκίας πάσας τὰς βελτιώσεις περὶ ὧν
 ἀπεφάνητο ἡ σύνοδος. Ἡ διακοίνωσις ὑπομνήσκει ὅτι μίᾳ
 μεγάλῃ δυνάμει πρῶτης τάξεως δύναται ἀνεξαρτήτως τῆς
 συνδρομῆς τῶν ἄλλων κρατῶν, νὰ ἐκτελέσῃ ὅ,τι νομίζει δί-
 καιον καὶ ἐπιεικές. Ἡ γαλλικὴ διακοίνωσις ἐνεποίησεν εἰς
 τὴν Πύλιν βαθεῖαν ἐντύπωσιν ἐρμηνεύεται δὲ ὡς ἀποδείξις
 ὅτι ἡ Τουρκία δὲν εἶναι ἐλευθέρᾳ νὰ ρυθμίσῃ αὐθαίρετως τὸ
 ἑλληνικὸν ζήτημα.

— Αἱ πληροφορίες τῆς τελευταίας ὥρας, λέγει ὁ ἀφῆρος
 τοῦ Βασπόρου, δὲν παρέχουσι τὴν ἐλπίδα ταχείας λύσεως
 τῆς Ἑλληνο-τουρκικῆς διαφορᾶς. Ἀπ' ἐναντίας ἐπιβεβαιουσι
 τοὺς φόβους, ὅς· εἴχμεν ἐκφράζει περὶ τῆς εὐχεροῦς διακανο-
 νίσεως τοῦ ζητήματος τούτου.

Ἡ Γ. Πύλη φαίνεται ὅτι θέλει νὰ διαφιλονεικήσῃ τὸ ἔ-
 δαφος κατὰ σπιθαμὴν· αἱ διπλωματικαὶ διαπραγματεύσεις,
 αἱ προαγγελθεῖσαι ἐπικείμεναι, δὲν παρέχουσι μὲν σοβαροῦς
 φόβους ὡς πρὸς τὸ τελικὸν αὐτῶν ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ ἔσον-
 ται βεβαίως βραδεῖαι, ἐπιμοχθοὶ καὶ ἐπίπονοι.

Ἡ Γ. Πύλη προπαρασκευάζει ἀπὸ μιᾶς ἑβδομάδος μα-
 κρὰν διακοίνωσιν πρὸς ἀπάντησιν τοῦ ὑπομνήματος ὑπερ ὁ κ.
 Δηλιγιάννης ἀνέγνωσεν ἐν τῷ Συνεδρίῳ. Ἡ διακοίνωσις αὕτη
 διαρρησθητὴ ἐν πρὸς ἐν πάντα τὰ ἐπιχειρήματα καὶ τὰς ἀξι-
 ωσεὶς ὅς· ὁ ἑλλην ὑπουργὸς ἀνέλιξεν ἐν τῷ ὑπομνήματι αὐτοῦ.

— Ὁ ἐν Βιέννῃ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» δημοσιεύει τὰ
 ἐξῆς, ἅτινα ἀγνωστὸν (γράφει ἡ «Παλιγγενεσία») ἐάν ἔχων-
 ται ἀληθείας.

Ἐπὶ τῆς τελευταίας φάσεως τῶν ἀνατολικῶν πραγμά-
 των, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἀντήλλαξεν ἐπιστολάς μετὰ
 τοῦ κόμητος Ἀνδράση. Ὁ βασιλεὺς ἀπετάθη πρὸς τὸν πρό-
 εδρον τοῦ αὐστρουγγρικοῦ ὑπουργείου καὶ ἠήτησατο παρ'
 αὐτοῦ συμβουλὴν τίνα πολιτικὴν ὤφειλε νὰ μετελθῇ ἡ Ἑλ-
 λάς. Ὁ κόμης Ἀνδράση προέτρεψε τὸν βασιλέα τῶν Ἑλ-
 λήνων νὰ ἐγκαλιπθῇ τὴν πολιτικὴν τῆς Αὐστρουγγαρίας,
 νὰ τηρῆσθαι δηλαδὴ αὐδετερότητα καὶ νὰ περιμένῃ τὸ πλῆ-
 ρωμα τοῦ χρόνου. Ὁ βασιλεὺς ἐδέξατο τὴν ὑπαγορευθεῖσαν
 αὐτῷ συμβουλὴν. Οἱ Ἕλληνες ὅμως παραποιοῦνται ὅτι,
 ἐν ᾧ ἡ Ἑλλάς ἐποδίαζε τὴν αὐτὴν ὡς ἡ Ἀστροία πολιτικὴν
 δὲν ἔλαθε παρὰ τῆς συνόδου τὴν αὐτὴν ἐξ ἴσου ἐντολὴν νὰ
 καταλάβῃ καὶ αὕτη τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας ὅπως ἡ Ἀστροία
 τὴν Βουναίαν καὶ τὴν Ἠρζεγοβίαν».

Κατὰ δὲ τὴν «Ἐπιθεώρησιν τῆς Δευτέρας» (ἑτέραν βιεν-
 ναίαν ἐφημερίδα, ἔχρουσαν, ὡς λέγεται, ἡμιεπίσημον χαρα-

κτῆρα) ἡ Ἀστροία ποθεῖ εἰλικρινῶς νὰ ρυθμισθῇ τὸ ἑλλη-
 νικὸν ζήτημα καθ' ὅσον προαιθεύεται ἀπὸ τοῦ ἑ, ὅτι τάχιστα
 ἢ βραδίον ἢ Ἑλλάς θὰ ἦ·αι ὁμορον τῇ Αὐστρίῳ κράτος, ἀ-
 νάγκη·επομένως νὰ διαταχθῶσιν ἀπὸ τοῦδε καὶ τῆς Ἑλλά-
 δος, ἵνα μὴ ἡ ταραχὴ διαδοθῇ καὶ εἰς τὰ μέλλοντα αὐστρῶν
 συγγρῆκὰ σύνορα.

— Καθ' ὃ γράφουσιν ἐκ Κων/πόλεως εἰς τὴν ἀπολιτικὴν
 Ἀνταπόκρισιν ἐν τοῖς στρατ. κύκλοις τοῦ Ἀγ. Στεφάνου
 κυκλοφορεῖ ἡ ἰδέα ὅτι ἐνδέχεται ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ
 διαταχθῇ ὁ στρατὸς νὰ καταλάβῃ τὴν Καλλιπόλιν καὶ τὸ
 Βουγιόκι δερὲ πρὸς ἀντισταθμιοὺς τῆς μεταστάσεως τῆς
 στρατ. ἰσορροπίας κλονισθείσης διὰ τῆς καταλήψεως τῆς
 Κύπρου.

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν μέγα πολεμικὸν συμβούλιον
 συνεκροτήθη πρὸς τοῦτο. Ὁ Τοτλέβεν ὤκτειρε τὴν παράλει-
 ψιν τῆς μὴ καταλήψεως κατὰ τὸν παρελθόντα φεβρουάριον
 τῶν θέσεων τούτων ὑπερ ὁ Μ. Δουξ Νικόλαος δὲν εἶχε πρῶ-
 ζει παραπεισθεὶς παρὰ τοῦ Ἰγνάτιεφ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀριχθέντα ἐνταῦθα

ΑΘΗΝΑΙ, 22/3 Ἀυγούστου. — Ἐπασαὶ αἱ δυνάμεις συ-
 νεφώνησαν νὰ ἐκτελέσωσι τὴν ἀπόφασιν τοῦ συνεδρίου ὑπὲρ
 τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀντίστασις τῆς Πύλης ἐλαττωταί. Ἡ πρό-
 τασις τοῦ Ἀρτιγκάνος ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων ἀπερ-
 ρίφθη διὰ 338 κατὰ 195 ψήφων. Αἱ κυρώσεις τῆς Βερολί-
 νείου συνθήκης ἀνταλλαγῶσονται σήμερον μεταξὺ τῶν δυνά-
 μων. Τὸ 15 Ῥωσικὸν σῶμα ἐπανέκαμψεν εἰς Ῥωσίαν. Ἡ
 Ῥωμουνία διέταξε τὰ στρατεύματα νὰ καταλάβωσι τὴν
 Δόβρουτσαν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 23/4. — Χθὲς ἐγένετο ἐν Βερολίμῳ ἀνταλ-
 λαγὴ τῆς συνθήκης ἣν ἀνεγνώρισεν ἔγκυρον, καὶ ὁ τοῦρκος
 πρεσβευτὴς, καὶ τοι μὴ λαβῶν εἰσέει τὴν κύρωσιν τοῦ Σουλ-
 τάνου.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 24/3. — Ὁ Σουλτάνος ἐξέφρασε τῷ Γάλλῳ
 πρεσβευτῇ καλὴν διάθεσιν περὶ Ἑλλάδος. Ὁ πρεσβευτὴς
 ἀπήτησε τὴν λύσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος συμφώνως
 τῷ συνεδρίῳ μέχρι 19/1 Ὀκτωβρίου. Τὰ διπλωματικὰ ἐγ-
 γραφα τῆς Ἰταλίας ἀποδεικνύουσι σπουδαίας ἐνεργείας ὑπὲρ
 Ἑλλάδος. Οἱ τοῦρκοι ἐκμενοῦντες κταστροφῶσιν τὴν Βουλ-
 γαρίαν. Ἐν Γερμανίᾳ ἐξελέγησαν 113 συντηρητικοί, 115
 φιλελεύθεροὶ καὶ 100 ὑπεράλλπειοι.

Ὁ κ. Μιχ. Τροφιμῶρ ἠιέφξε γραφεῖον κατὰ τὴν
 ὁδὸν τοῦ Β. ταχυδρομείου, ἀπέναντι τοῦ ἀδαμαντο-
 πωλείου τοῦ κ. Ν. Στεργίου, εἰς ὃ πωλοῦνται εἰς
 εὐθηνοτάτας τιμὰς τὰ ἐξῆς :

- ΨΑΡΡΟΚΟΛΛΑ Γαλλίας.
- ΣΑΠΩΝΕΣ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.
- ΠΤΥΑΡΙΑ ἀτσάλινα.
- ΣΚΟΤΗΑΙΣ μὲ τὰ χέρια των, σιδηροδεμέναις, καὶ
- ΤΣΙΜΕΝΤΟ Γαλλίας.

ΑΤΜΟΛΕΒΗΣ

ΜΕΤΑ ΜΗΧΑΝΗΣ

ἐφηρμοσμένης ἐπ' αὐτοῦ, κινουμένου ἐπ' ἀμάξης
 (Locomobil), δυνάμει 7 ἵππων, ἀρίστης κατα-
 σκευῆς καὶ πρὸς οἰανδήποτε χρῆσιν, πωλεῖται εἰς
 συμφέρουσαν τιμὴν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον
 τῆς «Πανόπης».